

ESPLAIS LITERARIS

Any V

OLOT, JULIOL DE 1925

Núm. 33

REMEMBRANÇA

EN EL CAP D'ANY D'UNA ENTRONITZACIÓ

*Diada com aqueixa mon cor avui remembra
entre mil recordances d'un reviscut enyor,
amb elles desitjava reconfortar ma pensa,
tornant una altra volta a cercar pau i amor,
Voldria avui cullir-ne les belles flors boscanes,
per embaumar d'aromes eix beneït tocom
i fins del mateix cel, haver-ne l'estel·lada
brodant de llum i flaira, vostre dolcissim Nom.
Qui hagués les melodies dels rossinyols cantaires,
i com ells per la terra fes el seu vol lleuger!
Jesús Cor Sacratíssim vullau que mes pregaries
pugin plenes d'aroma com d'un gran incenser.
Si de la nostra terra també envejem riqueses
per fer-vos-en corona i encar preuat dosser,
Vos preferiu sempre que us donguem un cor verge
i en nostres pobres llars vos oferim recer,
Feu-nos aqueix honor prenent-la per posada,
mentres que tots nosaltres hi fem nostre estament,
com vostre sant amor la vida ens acompanya,
així sense eix amor sentim aspre turment.
Volem sé envolcallats de vostre gran dolcesa
i esser espills ferents de Vostra gran virtut,
que abrاندi amb sant amor la nostra vida encesa
essent Vos el confort en nostra solitud.
Fiús que minvant per sempre la nostra greu tristesa
no més en vostres braços trobem seguretat,
i en fer el jorn darrer nostra volada eterna
sigueu el nostra far, oh Deu de claretat!*

M.ª DOLORS MARFANY

TEMPESTAT

*El blat rosseja a la plana
esperant al dallador,
cada espiga ja es desgrana
sentint del sol la wardor.*

*L'oreig els camps amanyaga
amb el seu tebi respir
i amb l'esperança afalaga
de l'anyada a recullir.*

*De sobte el cel s'ennubola,
i un llamp ha creuat l'espai;
el tro per els cims rodola
que en els cors porta l'esglai.*

*En senti el vent de tempesta
—el malastruc precursor—
dels blats tremola l'aresta
i s'ajup comblat de por.*

*La tempestat ja n'és llunya,
ja ronca en altres barals.
Segadors, ja que s'allunya
repreneu les vostres falçs.*

JORDI CATALÀ

Olot, Juliol 1925.

HIVERNADA

...I deia el Mecenes de les lletres catalanes: «De nosaltres depèn que aquesta hivernada ens sigui beneficiosa o ens sigui funesta. Aprofitem l'hivern per a clavar les arrels de la nostra cultura ben endins de la terra estable.»

Ço que molts volien en aquests anys darrers, es va ara fent, com una necessitat d'encaïrilar unes energies, que quedaven sense objecte adequat.

Les lletres catalanes van endinzant-se en el més pregon de l'ànima; les altes summitats del nostre pensament es van manifestant donant-se a conèixer a llunyanes terres; més enllà feconditzaran les terres planes, ço és el poble mateix, que avui encara que les admira no'n comprèn tota la transcendència.

Revistes d'alta crítica, llibres de divulgació, novel·les d'En Folch i Torres, publicacions com En Patufet, que alcancen una tirada superior a la del rotatiu de més circulació d'Espanya: aquestes són les fites que fan albirar dies gloriosos.

«Jo no he escrit mai res en català—acaba de dir, des de «La Voz», un periodista de Catalunya—i, per consegüent, no puc ésser sospitós de que em deixi emportar per l'entusiasme al dir que els progressos de la catalanització del públic són rapidíssims.

Aquests progressos s'han fet notar sobre tot en els dos darrers anys. La força inicial d'aquesta evolució, ja no és possible detenir-la: qualsevol obstacle que se li oposés seria un agulló. Per altre part, cap perill no hi ha per la llengua castellana en que la llengua catalana l'iguali en categoria i estimació dintre de Catalunya».